Eduskunta
Valtiovarainvaliokunta
Verojaosto

Asiantuntijapyyntönne 27.9.2018, HE 150/2018 vp

Lausunto hallituksen esityksestä korkovähennysrajoitusta koskevan sääntelyn muuttamisesta

Hallituksen esityksessä HE 150/2018 vp ehdotetaan muutettavaksi elinkeinotulon verottamisesta annettuun lakiin sisältyvää korkovähennysoikeuden rajoittamista koskevaa säännöstä. Muutokset perustuvat osittain veron kiertämisen estämistä koskevaan direktiiviin.

Suomen Yrittäjät esittää lausuntonaan seuraavaa.

Korkovähennyksiin liittyvän aggressiivisen verosuunnittelun torjuminen on tärkeä ja erittäin kannatettava tavoite. Niin sanottuun veronkiertodirektiiviin sisältyvää korkovähennysoikeuden rajoittamista koskevaa säännöstä implementoitaessa on aggressiivisen verosuunnittelun torjumista koskevan tavoitteen lisäksi keskeistä, miten kansallinen täytäntöönpano vaikuttaa yritysten toimintaedellytyksiin. Yritystoiminnan edellytysten turvaamisessa on tärkeää ottaa huomioon se, että veronkiertodirektiivin korkovähennysoikeuden rajoitussäännös on ns. vähimmäistason säännös. Tämän takia säännös voidaan toteuttaa eritasoisena eri EU:n jäsenvaltioissa. Suomessa täytäntöönpantavan veronkiertodirektiivin sääntelyn ei kuitenkaan tule merkitä yritysten kilpailuaseman heikkenemistä verrattuna Suomen keskeisiin kilpailijavaltioihin.

Siltä osin kuin nykyinen kansallinen sääntely ei vastaa direktiivin pakolliseksi määrättyjä ehtoja, puuttuvien määräysten kansallinen täytäntöönpano merkitsee korkovähennysrajoituksen soveltamisalan laajentumista ja kiristymistä. Rajoitusten soveltaminen jatkossa myös muihin kuin etuyhteyskorkoihin ja kaikkiin tulolähteisiin laajentaa sääntelyn piiriin kuuluvien verovelvollisten joukkoa. Voimassa oleva sääntely ei korkovähennysrajoituksen euromääräisen rajan tasosta johtuen ole kohdistunut pieniin ja keskisuuriin yrityksiin.

Pidämme tärkeänä, että sääntelyn kiristyessä Suomen kilpailukyvylle aiheutuvien negatiivisten vaikutusten pehmentämiseksi direktiivin täytäntöönpanossa hyödynnetään lakiesitysluonnoksessa ehdotettua laajemmin kansallisia optioita. Lainvalmistelussa tehdyt muutokset ovat perusteltuja.

Esityksessä on käytännön soveltamisen kannalta yksinkertaisemman yhden eurorajan mallin sijasta lähdetty kahden eri euromääräisen rajan mallista.

Kolmansille osapuolille maksettujen korkojen osalta kolmen miljoonan euron rajaa voidaan pitää perusteltuna, kun otetaan huomioon sääntelyn soveltamisalan laajeneminen muihin kuin etuyhteyskorkoihin. Monimutkaiseksi muodostuvan sääntelyn johdosta on tärkeää, että lainvalmisteluaineistosta ja tulevasta Verohallinnon ohjeistuksesta on löydettävissä riittävästi tulkinta-apua muun muassa niihin soveltamistilanteisiin, joissa korkoja on maksettu sekä etuyhteysosapuolille että kolmansille tahoille.

Ehdotettu vanhojen lainojen siirtymäsäännös on perusteltu erityisesti laajoja ja pitkäkestoisia investointihankkeita ajatellen, sillä pitkäkestoisissa hankkeissa, joissa lainoja on nostettu ennen 17.6.2016, ei korkovähennysrajoituksen muutos ole investointipäätöksen tekohetkellä ollut tiedossa ja investointeja ja niiden rahoitusta koskevia päätöksiä tehtäessä on voitu olettaa rahoitusmenojen olevan verotuksessa vähennyskelpoisia.

Ehdotetun EVL 18 a §:n 4 momentin 2 kohdan a alakohdan mukaan rajoituksen ulkopuolelle jäisivät 3 miljoonan euron ylittävät korot, jotka ovat kertyneet lainoista, jotka on otettu ennen 17.6.2016 ja joiden ehtoja ei ole muutettu mainitun ajankohdan jälkeen. Säännöksen yksityiskohtaisissa perusteluissa on kuitenkin todettu säännöksen soveltamisen edellyttävän, että laina olisi myös nostettu ennen 17.6.2016. Erityisesti pitkäkestoisissa hankkeissa lainasopimuksen mukaista lainamäärää ei kuitenkaan välttämättä nosteta yhdellä kerralla, vaan useammassa erässä. Vanhoja lainoja koskevan siirtymäsäännöksen tavoitteen toteuttamiseksi sen soveltaminen tulisi myös esityksen perusteluissa sitoa lainan nostopäivän sijasta lainasopimuksen tekopäivään.

SUOMEN YRITTÄJÄT

Laura Kurki
veroasiantuntija